

DSI-IV.7250.3218.2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 236), w zw. z art. 40a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 927 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKCYJNA]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (dalej: ustawa opakowaniowa) w zakresie stosowania art. 40a ust. 1 niniejszej ustawy, poprzez:

- I. **nieuznanie** stanowiska Wnioskodawcy, że do oferowanych w jednostkach handlowych Wnioskodawcy toreb wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego niewłaściwe jest stosowanie definicji toreb na zakupy zawartej w art. 8 pkt. 15a ustawy opakowaniowej;
- II. **nieuznanie** stanowiska Wnioskodawcy, że oferowane przez [REDAKCYJNA] w prowadzonych jednostkach handlu torby wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego nie podlegają opłacie recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 czerwca 2024 r. (data wpływu 18 czerwca 2024 r.) [REDAKCYJNA]

[REDAKCYJNA], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej.

Interpretacja dotyczy obowiązku pobierania opłaty recyklingowej od nabywców toreb wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego.

Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku Wnioskodawca prowadzi sieć sklepów oferujących produkty codziennego użytku, w tym akcesoriów i dekoracji do domu. Spółka prowadzi swoje sklepy w różnych województwach na terytorium całego kraju. Jednym z produktów znajdujących się w asortymencie Wnioskodawcy są torby wielokrotnego użytku, wykonane z tworzywa sztucznego w pełni lub częściowo pochodzącego z recyklingu.

Torby wykonane z polipropylenu oraz innych tworzyw sztucznych są sprzedawane przez Wnioskodawcę w jednostkach handlowych należących do sieci sklepów Spółki. Oferowane torby różnią się właściwościami oraz szatą graficzną, co do zasady jednak rozróżnia się trzy rodzaje toreb. Oferowane w jednostkach handlu detalicznego przez Spółkę torby, stanowią lekkie torby wykonane z tworzywa sztucznego o grubości poniżej 50 mikrometrów.

Zdaniem Wnioskodawcy prowadzone przez niego sklepy nie narzucają przeznaczenia oferowanych toreb, Spółka nie ingeruje w kwestię sposobu wykorzystania toreb przez ich nabywców. Spółka nie wyklucza, że klienci mogą potencjalnie użyć zakupionych toreb do pakowania i transportu zakupów zrobionych w jednostkach handlowych należących do Wnioskodawcy. Wnioskodawca podkreśla, że oferowane torby pełnią funkcję wynikającą wprost z istoty produktu, tj. służą do przechowywania i/lub przenoszenia rzeczy i co do zasady stanowią produkt o wielorakim przeznaczeniu. Jednocześnie torby są oferowane do zakupu w placówkach Spółki jak każdy inny towar.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny Spółka powzięła wątpliwość co do potrzeby realizacji przez nią obowiązku, o którym mowa w art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej, tj. obowiązku pobierania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

1. Czy w związku z oferowaniem przez Wnioskodawcę w prowadzonych jednostkach handlu toreb wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego o nieokreślonym przeznaczeniu, Spółka powinna pobierać od ich nabywców opłatę recyklingową, zgodnie z art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej?

W świetle przedstawionego stanu faktycznego, Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że ze względu na z góry nieokreślone przeznaczenie toreb wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego dostępnych w asortymencie sklepów Spółki, ich uznanie za torby na zakupy z tworzywa sztucznego spełniające definicję określoną w art. 8 pkt. 15a ustawy opakowaniowej jest nieprawidłowe. Z powyższego Wnioskodawca wyprowadził wniosek, że torby te nie podlegają opłacie recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej.

Zdaniem Wnioskodawcy torby z tworzyw sztucznych wielokrotnego użytku oferowane przez Wnioskodawcę nie wypełniają definicji, o której mowa w art. 8 pkt 15a ustawy opakowaniowej, gdyż nie stanowią one toreb na zakupy, lecz torby o dowolnym, z góry nieokreślonym przeznaczeniu. Ich wykorzystanie w opinii Wnioskodawcy może być odmienne niż pakowanie zakupów w jednostce handlu Wnioskodawcy. Spółka stoi na stanowisku, zgodnie z którym wskazane we wniosku torby mogą pełnić różne funkcje użytkowe i być wykorzystywane w różnych sytuacjach życiowych, jak np. do przechowywania rzeczy w domu, czy też jako torby podróżne czy plażowe. Tym samym zdaniem Wnioskodawcy, nie jest on zobowiązany do pobierania opłaty recyklingowej.

Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywających torby na zakupy z tworzywa sztucznego. W opinii Wnioskodawcy, z brzmienia art. 40a ust. 1 ww. ustawy jednoznacznie wynika, iż opłacie recyklingowej podlegają tylko te torby z tworzywa sztucznego, które łącznie spełnią kryteria wyraźnie określone w ustawie opakowaniowej, tj.:

- oferowane są przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego;
- są przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce.

Zdaniem Wnioskodawcy, spełnienie tylko jednego z powyżej wymienionych warunków oznacza, iż dany przedsiębiorca nie jest adresatem normy określonej w art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej. Na tej podstawie Spółka uważa, że ze względu na to, że nie oferuje toreb o określonym przeznaczeniu jakim jest pakowanie produktów zakupionych w prowadzonych przez nią jednostkach, nie jest adresatem normy określonej ww. przepisem.

Podsumowując, Spółka stoi na stanowisku, iż zasadnym jest przyjęcie, że torby oferowane w jednostkach handlu przez Wnioskodawcę nie powinny być uznane za torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt. 15a ustawy opakowaniowej, a tym samym nie podlegają one opłacie recyklingowej o której mowa w art. 40a ust. 1 ww. ustawy.

Jednocześnie Spółka podkreśla, że wykładnia przepisów powinna być przeprowadzona w taki sposób, aby w jej wyniku nie doszło do rozszerzenia normy prawnej lub adresatów normy prawnej, na co wskazują liczne wyroki sądów administracyjnych, które przytoczyła.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, stwierdza co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko Wnioskodawcy, w pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga zatem, zawarte w ustawie opakowaniowej pojęcie torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

Zgodnie z art. 8 pkt 15a ustawy opakowaniowej przez torby na zakupy z tworzywa sztucznego rozumie się torby na zakupy, z uchwytnymi lub bez uchwytów, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.

Jak wynika z przytoczonej definicji, za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego uznaje się torby na zakupy wykonane z tego właśnie materiału, bez względu na jego grubość i na to czy mają uchwyty, oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego .

Zgodnie z art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej, Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, z wyjątkiem bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego (art. 40a ust. 2 ww. ustawy).

Zdaniem tut. Organu kwestią rozstrzygającą to czy oferowane przez Wnioskodawcę torby wielokrotnego użytku z tworzyw sztucznych będą podlegały obowiązkowi pobrania za nie opłaty recyklingowej, zgodnie z art. 40a ust. 1 ww. ustawy, jest okoliczność czy sprzedaż tych toreb odbywa się w jednostce handlowej oraz czy torby wielokrotnego użytku z tworzyw sztucznych, które są oferowane w jednostkach handlu Wnioskodawcy przeznaczone są do pakowania nabywanych tam produktów.

Na podstawie stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę, tut. Organ stwierdza, że przedmiotowe torby będą uznane za torby na zakupy z tworzywa sztucznego zgodnie z art. 8 pkt 15a ustawy opakowaniowej, a dokładnie za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów.

Jednocześnie, odnosząc się do kwestii opłaty recyklingowej, tut. Organ stwierdza, że oferowane przez Spółkę do sprzedaży w swoich jednostkach handlu torby wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego podlegają obowiązkowi pobrania za nie opłaty recyklingowej, bez względu na to czy faktycznie zostaną wykorzystane do zapakowania nabytych w tych jednostkach produktów. Za powyższym przemawia konstrukcja art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej, wskazująca kryterium przeznaczenia, a nie rzeczywistego zastosowania oferowanej w danej jednostce torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Natomiast należy założyć, że klient przy okazji robienia zakupów w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego, najczęściej nabywa taką torbę właśnie w celu zapakowania nabywanych w tym sklepie produktów. Oczywiście może się zdarzyć, że taka torba zostanie wykorzystana przez klienta do innych celów aniżeli powyżej wskazany, jednakże okoliczność ta jest nieistotna z punktu widzenia obowiązku pobrania opłaty recyklingowej. Dlatego też uznać należy, że poprzez sam fakt wykonania ww. toreb z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów (ale powyżej 15 mikrometrów), które oferowane są przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego oraz ich przeznaczenia, jakim jest pakowanie produktów oferowanych w tej jednostce, wszystkie wskazane we wniosku torby objęte są opłatą recyklingową.

Jedynie na marginesie powyższego wskazać należy, że w przypadku ponownego wykorzystania przez klienta torby na zakupy z tworzywa sztucznego, opłata recyklingowa nie będzie podlegała obowiązkowi ponownego wniesienia.

Mając powyższe na uwadze tut. Organ w pkt I sentencji niniejszej decyzji uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, że wobec oferowanych w jednostkach handlowych Wnioskodawcy toreb wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego nie można zastosować definicji toreb na zakupy wynikającej z art. 8 pkt. 15a ustawy opakowaniowej.

Jednocześnie tut. Organ w pkt II sentencji niniejszej decyzji uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie uznania, że ██████████ nie jest przedsiębiorcą zobowiązanym do pobierania opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy opakowaniowej za wskazane we wniosku torby wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego. Innymi słowy, również w zakresie toreb, które nie zostaną faktycznie użyte przez klientów do zapakowania produktów oferowanych w jednostkach handlu Wnioskodawcy, istnieje obowiązek wniesienia opłaty recyklingowej.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.